

מפרץ אمانון

דרור, מוכן ומחכה

אליה חזינסקי (38) | עפולה

- בחרתי להיות מצליל כי "היהתי שחקן כדור מים בנבחרת ישראל, וגם בנבחרת קוחסטע, לפני שליחתי לאיראן. אני שחייב רודר שליש'ו".

- אני אהוב בעבודה: "שאי מגשיה ווואס בכרכ' שיש'יל את הווות להציג בנארדים באיזושו שלב. אני נמצא בחוף דרום ומוכן ומחכה לטביעה, וברגענו בתפקיד אני מושタル שזה לא יקרה. אני אוהב גם את עצם המקצוע שקשרו לכדור גוףני, והמוחיק אותו מהבוקר עד הלילה בrhoה ספורטיבית, כמו שהייתי כל החיים".

- **שנים במקצוע:** "בשלב הראשון הייתי מצליל בבריכות. אחר קר הבנייני שמייצתי, ואנני רוזה להתקדם, וווצאתית תעוזת הצללה בים, שזה הרבה יותר קשה ומאתגר. נגי מצלסך הכל עשר שנים, שש שנים בבריכות, ובארבע השנים האחרונות בכנרת".

- **מציל טוב והוא מצליל ש...** "נסאר ייש. אם קרה לך מקרח טביעה, פספסת משהו. המצליל היגיבור שרץ כל היום ומצליל חמש טביעות, וזה אמר שהוא והמנגל שלו נשלו בתפרק, כי זו עשו משוער לא לבן בשטח הרחצה ובהתנהלות שלום. הרבה מצלים יגידו שההפקרי העיקרי של המצליל הוא למונע את הטביעה".

- **דבר שעני אהוב כל כך בגאג' האלואמי:** "את השקיעה. סוף העכורה,eschel המותחניים כבר עזבו את החוף ואני ישב לידם עם כס הקפה של רוזה את המראת המירוח הזה, של המשש השועעת לעובנאות. זה מה שמצווק יותר לאורך השנה. אני גם אוהב לשוטה בסוף היום בכנרת, כשהסביר אין אנשים. וזה נותן לי הרגשה טובה".

- **חויה בלתי נשכח:** "ימן קדר אחרי שהזחטי את תערות ההצללה בים היה רוח חקה וגלים חוקים ולא שגרתיים. באותו יום, בחורה ובחור הסתבכו עם אופנויות חיים שלמים והצלתי אותם, למרות הקושי. אחר קר רואתי בעיניים של בחורה, כשהשאתי אותה לחדר הרובש, שהיא מעבירה אותה מה ששית בשבייה. וכך אמרה לי שאם לא הייתה מצליל אותה היא היתה מתה. זה עשה לי טוב ואמורתי לעצמי שככל הקשי היה שווה".

דוגנית

לעוזר לבני אדם

שאדי חיין (46) | כפר עילבון

- בחרתי להיות מצליל כי "אני אוהב לעוזר לבני אדם. זו עבורה אתגרית ומספקת".

- **אני אהוב בעבודה:** "לשורת את הציבור הישראלי, למונע טביעה ולחציל בני אדם. אני אוהב גם את ים, אין כמו להתעורר בבוקר ולראות את הכנרת מל העיניים. זה מרגיע".

- **שנים במקצוע:** "28 שנים, מאו שאני בן 18".

- **מציל טוב והוא מצליל ש...** "נסאר ייש. מצליל שלא צידר לפזר למים להוציאו טובע. המטרה של המצליל היא למונע טביעה. זו עבורהתנו העיקרית".

- **דבר שעני אהוב כל כך בגאג' האלואמי:** "את כל הכנרת. את הימים המתוונים, הנוף היפה שסובב את הגאג' עם הרים שמסביב. אני אהוב גם את הרוגע שהכנרת מסרה, במיוחד בצד המזרחי שלה, שבו אין אביזרים בחוף והוא מושך לילאים".

- **חויה בלתי נשכח:** "בכיתה לפניה שמנתים, באותו יום שבוייה מקרח הטביעה לממות של שלושת הנערים שנסחפו, היה רוח מורהית חזקה מאד ואני מישתי מל' הכנרת 25 אנשים אופנויות של מים עמוק, לא דה לי אופנויות ונאלבמי גנוב אופנויות של מישחו שהייתה בקצת חוף הרחצה של. הגעתי אותה, יצאתי לעומק הכנרת והצחתי אנשים. עד שבעל אופנויות יצא רוכב איטי. הוא חשב שאני רוזה ליגנוב את האופנויות. אמרתי לו שאני מצליל והוא הצטרף אליו, תפס את הגהה והתחלו למשוך אנשים. באותו יום היה לחץ אדריר והשיטור הימי לא הצליח היגיע, עד שמנהל הכנרת ראתה את האירוע ושלחה לי אופנויות. היה נס באותו יום שלא טבע עור עשרות בכנרת. אם לא דה ליר את האופנויות שגנבתי, היו לפחות עוד חמיש-שש גופות שהיינו נאלצים למשות מוהנרת. זו ורתה חוות בלתי נשכחת ופעם ראשונה שקרה לי דבר כזה. הצלתי המונע טביעות, אבל לא כמו באותו יום".

כפר הנופש עין גב

תמיד להיות מוכן

אבייחי ארון (36) | קיבוץ עין גב

- בחרתי להיות מציל כי: "נוולתי בעין גב וירעתי שאעbor במקצוע שקי' שור לכנרת. אני שמה שהסתדר לי בסוף לעבר משל על החוף ובמים".
- אני אהוב הנופש עין גב. קודם כל את ההורמות והאורחים הנפלאים שיש לנו בCAFר הנופש עין גב. אני גם אהוב מאוד להסתובב בתוך תחומי הרחצה בין המתרחצים, ולראות את כולם נהנים".
- שנים במקצוע: "חמשת צער. שבע שנים".
- מצלל טוב והוא מציל ש...": עירוני לסביבה, חייב להיות מוכנו תמיד ולגוזם לתרחיזים הנאה וביטהה".
- חדר שעני אהוב כל כך באגמ' הלאומית" הרוח המוריה ש מגיעה כל אחר צהרים בקץ, מה שגורם לגלים אידריים אצלנו בחוף המוריה. השיעות, כמובן, שאנחנו רואים בכל ערב מעל הכנרת וגורמות לנו להבין שאנחנו גרים במקום הכי יפה".
- חוותה לילתי נשכחת: "אני ושני מצילים נוספים שעובדים בחוף והינו שלושה ילדים ומוגדר ישבבים על אפנאות ים כאור תעלת השיט. האפנאות תתחנף עמוק של חמישה מטרים, שני חולדים לא נאגרוות דצללה הלו לסייע והמבוגר צעק לעזרה. הגענו אליהם בזומן והוציאנו מהמים את כולם, כאשר יליה אחת חוותה לא הברה. עשנו יעסויים, החזרנו אותה להרי רה והעבכנו אותה לאםבולנס השהמננו, וכך הצלנו חי אדם. בשבייל רגעים באלה בחרנו להיות מצילים".

צאלון

יש מישחו שמשניה

אליאב עמר (51) | טבריה

- בחרתי להיות מציל כי: "כל משפחתי מצילים. גידרתי בחוף הים באשר רוח, לתוך הימים האלה. אני אהוב את העברורה הזה, אהוב את הספורט ואהוב למסchor על גשוחים שלא ייכנע".
- אני אהוב בעבודה: "אתה זה שאתה שומר על חי' אדם ושיש לך תחוות אדריכלית ושליחות. ההורם שולחים אותך הילדים ים וזה אני אחראי עליהם והם סומכים עליי. אנשים נוכנים למים בידיעה שאין פה, הם יודעים שיש מישחו שמשניה עליהם".
- שנים במקצוע: "29 שנים. עשרים שנה מציל בים התיכון, ובתשע השנים האחרונות ככנרת".
- מציל טוב והוא מציל ש...": מסתכל תמיד אל עבר הים, וזה העבודה של מציל. אם תזה מסתכל תמיד לים אתה לא תזרוך להציג מטבחה. האני שים שכאים לנפש ולהתרחק בים צדדים רק את העניים של..., שתסתכל עליהם".
- חדר שעני אהוב כל כך באגמ' הלאומית" את האוירה בכנרת ועצמי האקליפטוס המליפפים את האגם. הכל יוק ופורת. אני אהוב את הווifs היפים והנקים ואת הנוף המוריה, שאפשר לראות את צפת והרי הגלן".
- חוותה בלתי נשכחת: "זהה יום אחד שבו כמה יילדים נסחפו במים. אני ומכתה, המצל שעובד איתנו, הלכנו לעומק המים והצלנו אותם רגעיהם לאחררונים, אחרי שהם כבר התייאשו. הרוג המרגש היה כשחמשפות של הילדים באו והודיעו לנו. התרגשת לדעת שהצלתי חיים, וזה נתן לי כוחות והרגשה טובה - שטוב שעני פה ושיש אוטו ואת שאר המצילים שומרם על חי' האנשים".

משמר החופים

רגע לפני החופש הגדול יצאנו למסע מחוות לחוף סביב הכנרת במטרה להכיר את האנשים שתפקידם לפיקח על המתרחצים - המצללים • ביקרנו בעמדות התצפית שלהם ושםנו מהם על הבירה במקצועם כל כך הרבה אחריות, על החוויתם שלא ישכו ועל אהבה לאגם הלאומי

• דניאל דדון • צילומים: שרון צור

anineh@ynet.co.il | צינברי אמן

לזהות מראש טביעה

אליה רחמן (39) | טבריה

- בחורתו לזהות מצליל بي: "אני אוהב לעורר לאנשים עד כמה שאפשר. כשהאני מצליח והוא עוזה לי וווב, אני בכלל אוהב להיות בחברת אנשים".
- אני אוהב בעבודה: "את הכל – היום והאנשים".
- שנים במקצוע: "15 שנים".
- מצליל טוב הוא מצליל ש... "לא נכון למיום. שידוע כבר לפני הטביעה מה הולך לקרות".
- הדבר שאינו אהב כל כך באמג'ן הלאומי: "את הנוף של הכנרת, את הבריה של רוחות הבוקר, הגלים הקטנים של הכנרת והאויריה הטובה".
- הויה בלתי נשכח: "זה היה כשבועת בחוף הדתי, כשהוא עוד היה במקומות הישן שלו ליד החוף הסקטטי. זה היה בתקופת 'בין המנים', והחופי היה מלא עד אפס מקום במתרחצים. פתאום והיה מישחו ליד החבלים, רחוק מהחוף, עומדר לבבו, ראתה רק את האצעות שלו מלבצעות מומסים. לא היה לי וכן לגשת לה".

כינר כל הזמן העיניים במים

ג'רי נאסר (46) | חיפה

- בחורתו להיות מצליל כי: "זה בא מהתבטה. אבא שלי, אחי ואחותי מצללים וזה היהطبعי בשביבה שאחיה גם מצליל".
- אני אוהב בעבודה: "כעיקר את האנשים. אני אוהב שאנשים באים, נחנים והולכים הביתה בשלום ללא טביעות ולא תקלות. ברגע שהמתרחצים נכני סימ למים אני האבא שלהם".
- שנים במקצוע: "28 שנים".
- מצליל טוב הוא מצליל ש... "מנגע טبعה לפני ההליכה שלו, עוד לפני שהוא נכנס למים, אם יש לו פחד מהמים או לא".
- הדבר שאנו אוהבים כל כך באמג'ן הלאומי: "הכנרת היא עולם ומלאה. המים הם החיים שלי. כשאני יושב מול הים בבורק עם כוס הקפה מול הנוף, לפני שאנשים מגיעים, אין דבר יותר מהנה מוה".
- הויה בלתי נשכח: "זה היה בשנת 94', בדיק סיימת משמרות בחו"ל צינר בר, עליה למעליה וכבר התחלה לנסוע הביתה. לפני שיוצאות מהתפקיד נגשטי חבר שהה לו אותו גלידה, והוא חיציע לישוע אתו יוכב עם האוטו בחוף, עצרטתי אליו ותווך כדי לגטיסעה הבחנתני במים בילד בן שלוש שעמד לטבעו, והוריו לא שמו לב. ירדתי מהאוטו, רצתי ושלפתי אותו ממים ברגע האחרון, לפני שטבע. המקהה הזה לא יצא לי מהראש עד היום. אני תמיד מסתכל על המים, גם לא בשעות העבודה".

המצללים הם עובדי רשות הכנרת, מטעם מצליל עין גב – תיירות עין גב

בשער:
המצילים
בטבריה
צילומים:
שרון צור
ברכה תור
צילומים:
דניאל דון

קול המציל

מה הם חשובים
על התיר הירושלמי
ומה החוויה שלא ישכחו
• רגע לפני החופש הגדול
יצאנו למסע מחוות לחוף סביב
הכנתת במטרה להכיר את
האנשים שתפקידם לפיקוח
על המתרחצים | דניאל
דדון, שרון צור 8

